

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

CZIMBALEK kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(23123/07. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2013. szeptember 24.

A határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Czimbalek kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Peer Lorenzen, *Elnök*,
Sajó András,
Nebojša Vučinić, *bírák*
és Atila Nalbant, *Megbízott Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2013. szeptember 3-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (23123/07. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Czimbalek József („a kérelmező”) 2007. április 24-én terjesztett a Bíróság elé.
2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2010. december 7-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.
4. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelem három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

5. A kérelmező 1946-ban született. Jelenleg szabadságvesztés büntetését tölti a tököli börtönben.
6. 1999 végén csalás és más bűncselekmények gyanúja alapján büntetőeljárás indult a többszörös visszaeső kérelmező ellen. 2000. január 19-én vádirat került benyújtásra. A kérelmező 2003. május 16-ig előzetes letartóztatásban volt.
7. 2004. február 27-én tárgyalásra került sor, és a kérelmezőt 19 rendbeli csalás és okirat-hamisítás miatt elítélték. Az ítélet a kérelmező távollétében került meghozatalra, mivel a kérelmező megszökött és elrejtőzött.
8. Időközben, 2003 végén, egy másik ügyben csalás minősített esete és egyéb bűncselekmények miatt is vádat emeltek a kérelmező ellen. 2004. szeptember 15-én távollétében ítélték el a kérelmezőt, mivel megszökött és elrejtőzött.

9. 2006. november 28-án a Szolnoki Városi Bíróság halmazati büntetesként öt év és hat hónap fegyházbüntetést szabott ki a kérelmezőre. 2008. február 8-án a másodfokú bírósággént eljáró Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság hatályában fenntartotta a határozatot.

10. 2006 őszén a kérelmező perújítási kérelmet nyújtott be 2004. szeptember 15-i elítélése ellen. Mivel elítélésére a távollétében került sor, a Megyei Bíróság 2006. november 29-én helyt adott a kérelemnek. Több tárgyalást követően a Városi Bíróság részben felmentette a kérelmezőt a vádak alól, még hátralévő büntetését pedig enyhítette. A módosított büntetést a bíróság egy újabb halmazati büntetésbe foglalta.

11. A kérelmező nem fellebbezett az elítélés ellen, de felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. 2008. február 27-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a felülvizsgálati kérelmet, mivel az csak a tényállással, valamint a bizonyítékok értékelésével volt kapcsolatos.

12. Közben, 2006 során egy későbbi időpontban, a kérelmező perújítási kérelmet nyújtott be 2004. február 27-i elítélése ellen. Mivel az elítélésre a kérelmező távollétében került sor, a Megyei Bíróság 2006. november 30-án helyt adott a kérelemnek. 2008. január 8-án a Városi Bíróság részben felmentette a kérelmezőt a vádak alól, még hátralévő büntetését pedig enyhítette. Fellebbezés nyomán a Megyei Bíróság 2008. november 4-én tovább enyhítette az ítéletet.

13. A kérelmező további, a halmazati büntetés kiszámításával kapcsolatosan a Városi Bíróság elé terjesztett panaszai sikertelenek maradtak.

14. A kérelmező jelenleg egy korábbi, tizenkét éves büntetését tölti, melynek végrehajtását a bíróság próbaidőre felfüggesztette, de a felfüggesztést az időközben bekövetkezett új elítélésekre figyelemmel visszavonta.

A JOG

15. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett „ésszerű idő” követelményével. A 6. cikk 1. bekezdése kimondja:

„Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét ... a bíróság ... ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot ... az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

16. A Kormány vitatta a panaszt.

17. A figyelembe veendő időszak az első eljárás vonatkozásában 1999 végén, a nyomozás megindulásával kezdődött, és 2008. november 4-ig tartott, amikor a Megyei Bíróság jogerős ítéletet hozott.

18. Ezen, megközelítőleg kilenc éves időszakból azonban az azon késedelmeknek megfelelő időtartam, ami abból fakadt, hogy a kérelmező nem volt elérhető az igazságszolgáltatás számára, nem róható az állam terhére. Különösen, a kérelmező elszökött és elrejtőzött, s 2004. február 27-én távollétében ítélték el, ami perújítást tett szükségessé. A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy ez utóbb említett időpont, valamint 2006. november 30. között (amikor a kérelmező ügyének újratárgyalása engedélyezésre került) – azaz két évig és kilenc hónapig – nem volt folyamatban büntetőeljárás.

19. Ezen időszakot az eljárás teljes hosszából levonva a fennmaradó időszak két bírósági szinten hat év és három hónap.

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Pélissier and Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, § 67, ECHR 1999-II). Az elébe terjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem hozott fel olyan tényt vagy meggyőző érvet, ami a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az első büntetőeljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az „ésszerű idő” követelményének. Ezért a 6. cikk 1. bekezdését megsértették.

21. A második büntetőeljárás vonatkozásában a figyelembe veendő időszak 2003 végén kezdődött, amikor azon ügyben nyomozás indult a kérelmező ellen, és 2007. november 29-én zárult le, amikor a Szolnoki Városi Bíróság jogerős határozatot hozott. A Bíróság észrevételezi, hogy az ezt követő, Legfelsőbb Bíróság előtti eljárás tartamát – amely eljárás 2008. február 27-én ért véget, és amelynek eredményeként a kérelmező felülvizsgálati kérelmének elfogadhatatlansága megállapítást nyert – nem kell figyelembe venni, mivel az a jogorvoslat teljességgel hiábavaló volt.

22. A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy 2004. szeptember 15. (amikor a Városi Bíróság az első ítéletet meghozta az ügyben), valamint 2006. november 29. között (amikor a kérelmező ügyének újratárgyalását a Megyei Bíróság engedélyezte) – azaz két évig és két hónapig – nem volt folyamatban büntetőeljárás. Az eljárás ilyen módon két bírósági szinten egy évig és tíz hónapig tartott.

23. A hatóságok terhére róható inaktív időszak hiányában az ügy teljes hossza nem tekinthető olyannak, ami a 6. cikk 1. bekezdésének alkalmazásában meghaladta az „ésszerű idő”-t. Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének (a) pontja szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

24. A büntetőeljárás kimenetelével, valamint a halmazati büntetés kiszámításának módjával kapcsolatos kérelmezői panaszokat illetően a Bíróság megismétli: amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét

érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999–I). A jelen ügyben a Bíróság úgy véli: az ügyiratok alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna.

25. Ebből következően a panasznak ez a része is nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének (a) pontja szerinti értelemben, s az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján ezt a részt is el kell utasítani.

26. Végül, a kérelmező jelenlegi szabadságtól megfosztásával kapcsolatos panaszát illetően a Bíróság észrevételezi, hogy ez az intézkedés az Egyezmény 5. cikke 1. bekezdésének (a) pontja szerinti, az illetékes bíróság által történt elítélést követő törvényes őrizetben tartásnak minősül. Mivel nincs nyoma annak, hogy ebben az összefüggésben a kérelmező számára az Egyezmény alapján biztosított jogokat megsértették volna, a panasznak ez a része is nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének (a) pontja szerinti értelemben, s az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján ezt a részt is el kell utasítani.

27. Az Egyezmény 41. cikkére támaszkodva a kérelmező 10.000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, és méltányossági alapon ilyen címen 2.000 eurót ítél meg számára.

28. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az első eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;

3. *Megállapítja:*

- (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül nem vagyoni kár tekintetében 2.000 (kétezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
- (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja.*

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2013. szeptember 24-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Atilla Nalbant
Megbízott Hivatalvezető-helyettes

Peer Lorenzen Elnök